

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 28 marca 2023 r.

sprawy **J. W.**, skazanej za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i inne

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku

z dnia 1 kwietnia 2022 r., sygn. akt II 1 Ka 17/22,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim

z dnia 31 marca 2021 r., sygn. akt II K 7/15

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

postanowił:

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

2. obciążyć skazaną kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 marca 2021 roku, sygn. akt II K 7/15, Sąd Rejonowy w A. skazał J. W. na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata. Powyższe orzeczenie zostało utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 1 kwietnia 2022 r., sygn. akt II 1 Ka 17/22.

Kasację od wyroku sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanej podnosząc zarzuty rażącej obrazy prawa procesowego, która miała istotny wpływ na treść

orzeczenia. Kasacja ta została przyjęta i przekazana celem rozpoznania właściwemu składowi Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanej J. W. okazała się niedopuszczalna z mocy samego prawa i wobec jej nieprawidłowego przyjęcia należało pozostawić ją bez rozpoznania.

Stosownie do dyspozycji art. 523 § 1 i 2 k.p.k., kasację na korzyść skazanego strony procesowe mogą wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, bądź też z powodu wystąpienia uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie podmiotów specjalnych wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.).

W niniejszej sprawie J. W. została skazana na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata. Tym samym rodzaj wymierzonej kary ograniczał możliwość wystąpienia w tej sprawie z nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia na korzyść skazanej przez stronę procesową do zaistnienia tzw. bezwzględnych przyczyn uchylenia wyroku. Takich zarzutów obrońca jednak nie sformułował, nie dostrzegł ich także działając z urzędu Sąd Najwyższy.

Ponieważ kasacja nie została wniesiona również przez jeden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k., nie spełnia wymagań ustawowych określonych w przepisie art. 523 § 2 k.p.k. Prowadzi to do jednoznacznej konkluzji, iż jej wniesienie w takiej formie skutkować musiało uznaniem, iż była ona niedopuszczalna z mocy ustawy. Wobec jej błędnego przyjęcia, Sąd Najwyższy zobligowany był zgodnie z art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k. do pozostawienia jej bez rozpoznania na posiedzeniu bez udziału stron.

O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 430 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k.

